

[Kofod-Svendsen]

mulighed for øget ansvar, synes jeg, vi er på rette spor.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hr. Behnke advarede om, at roser har torne. Men det er alligevel en smuk blomst, og derfor tager jeg gerne imod den buket roser, som jeg synes jeg har fået også fra hr. Behnke for en væsentlig del af indholdet i moderniseringsredegørelsen.

Jeg synes, man kan sammenfatte det på den måde, at det nu er muligt afslappet og nuanceret at diskutere i Folketinget, hvilke opgaver den offentlige sektor skal have. Langt væk er den fortid, hvor vi førte hetz mod de offentligt ansatte. I det omfang, vi har kritik af den offentlige sektor, er vi nu begyndt at rette den mod politikerne, som har ansvaret, og ikke mod de enkelte offentligt ansatte.

Så jeg synes, vi må konstatere, at det, der var et af hovedformålene med hele moderniseringsredegørelsen og med den måde, vi har tilrettelagt den på i år, nemlig at bidrage til en nuanceret debat, er lykkedes, og det er jeg ganske glad for.

Jeg har nogle kommentarer til en række af de ting, der er blevet fremhævet af de enkelte ordførere.

Jeg noterede selvfølgelig, at hr. Lykketoft ikke helt havde lyst til bare at være positiv, for det lå næsten sådan, at hvis hr. Lykketoft kun skulle kommentere redegørelsen, var han nødt til at være positiv stort set hele vejen igennem. Derfor måtte hr. Lykketoft prøve at finde eksempler uden for redegørelsen for dog at kritisere en lille smule. Jeg vil da heller ikke afvise – uden at tage stilling til de konkrete sager, som hr. Lykketoft nævnte – at vi ikke altid første gang vælger den rigtige metode i vores afbureaukratiseringsforsøg. Men vi må også lære af de forsøg, vi gør. Det er nemlig en helt ny situation. Hvor vi tidligere har skullet opbygge den offentlige sektor, er vi nu i en fase, hvor vi skal nedtrappe størrelsen af den offentlige sektor, og det er en anden og vanskeligere opgave, som vi ikke har prøvet før, og derfor begår vi selvfølgelig fejl, når vi bevæger os ind i det, men vi kan forhåbentlig lære af de fejl, sådan at vi hele tiden bliver bedre til at løse den opgave.

Hr. Lykketoft udtrykte en vis skepsis over for brugerbetaling og privatisering, men henviste alligevel samtidig til SAMAK-rapporten, og

SAMAK-rapporten, som de nordiske socialdemokratier og fagbevægelser har udarbejdet, er på mange måder interessant, fordi den er udtryk for, at der også i socialdemokratierne i Norden er sket en bevægelse i forståelsen af en mere nuanceret holdning til den offentlige sektor. Vi kunne vel ikke have forestillet os i 1982, at SAMAK-udvalget havde skrevet, som man har gjort på side 33:

»Opgaver, som engang har været offentlige trenger ikke altid være det, på samme måde som ikke heller private opgaver for altid må løses privat. Valget mellem offentlig og privat drift må gøres ut fra, hvad som bedst tjener brugerne og samfundets interesser« – på et lidt hjælpeløst norsk.

Det er taget fra det norske Arbejderpartis program, og det, man her siger om privatisering, har altså fået tilslutning fra de nordiske socialdemokratier. Det vil man gerne se på. Det er ikke sådan, at det, der engang har været løst af den offentlige sektor, nødvendigvis altid skal løses dér. Det må vi se på fra sag til sag. Det synes jeg er et skred i holdningen, som jeg gerne vil kvittere for, for det kan give anledning til en mere afslappet og konstruktiv debat om privatisering.

Den konservative ordfører, hr. Collet, nævnte to konkrete ting, som den konservative gruppe gerne ville bede regeringen arbejde videre med. Det ene drejede sig om, at man i stedet for erhvervsstøtteordninger skulle spare de pågældende penge og bruge dem til erhvervsskattelettelser. Det var det, vi i en vis udstrækning allerede gjorde i december 1989 i forbindelse med finansloven, men det er sandelig en metode, som vi har tænkt os at arbejde videre med, og jeg er enig med hr. Behnke i, at det ofte er bedre at lade pengene blive i virksomhederne i stedet for først at bruge administrativ kraft på at tage dem ind over statskassen og så få delt dem ud igen. Det er ofte meget bedre, at pengene bliver dér, hvor det oprindelige overskud skabes.

Det andet, hr. Collet sagde, var, at der er behov for en større grad af konkurrence mellem de forskellige offentlige institutioner indbyrdes. Jeg er fuldkommen enig i det synspunkt og vil gerne arbejde videre med det.

Hr. Jes Lunde opfattede tonen som et politisk signal om, at vi ønsker en nuanceret debat om den offentlige sektor, og jeg vil gerne be-